

Skovculturen skulde være paabegyndt inden 1 Aar efter Sammenlægningen og hele Arealet være tilsaat eller tilplantet inden 5 Aar fra samme Tid. Diemedet er, som Enhver let vil see, at gjøre det umuligt under Firma af Skovkultur at overfride den Sammenlægningsfrihed, som Rigsdagen vil unde Landbostanden. En æret Rigsdagsmand (Sorensen) har i denne Henseende foreslaaet, at Ordene „som ere bestemte til Fredsskov“ skulde forandres til „som ere lovlig udlagte til Fredsskov“. Jeg antager, at den ærede Rigsdagsmand ikke har læst Udvalgets Forslag, hvor det Samme staaer noget udførligere; hans Forslag er rimeligviis frezvet af samme Grund som Udvalgets, men efter den blotte Kjendskab til selve Lovudkastet. § 4 omtaler et meget vigtigt og; som jeg tror, et overordentligt fornuftigt Princip, at man i denne Sag ikke skal gaae tilbage til status quo ante. At gaae tilbage til status quo ante er Noget, jeg i det Hele anseer for meget lidet ønskeligt og tilraadeligt, men det medfører i dette Forhold den ganske særegne Ubehagelighed, at man med Hensyn til enhver Jordleiedom tillige maa have dens Historie. Naar man kun bedømmer ethvert Forhold efter den Tingenes Tilstand, som nu bestaaer, saa følger deraf, at f. Ex. en Gaard eller Eiendom paa 1 Td. Hartkorn, der er fremkommen ved Sammenlægning af mange smaa Parceller, ikke længere har den Udstykningsret, som en Eiendom under 1 Td. Hartkorn; den er bleven til en Gaard og derved slaaet fast, om jeg maa bruge et populairt Udtryk, og deraf følger atter, at hele det forvirrede Begreb om en Hovedparcel, der skulde være undergivet andre Udstykningsregler end de andre Parceller, reent falder bort. Man bedømmer rettest Forholdene efter den Tingenes Tilstand, som til enhver Tid befindes; det er derfor kun en Redactionsforandring, aldeles stemmende med den, Udvalget har foreslaaet med Hensyn til § 1, at der til „særskilt Jordbrug“ skulde føies „eller Parceller“.

Indenrigsministeren: Den Redactionsforandring, som Udvalget har foreslaaet til § 3, kan jeg i det Hele ikke have noget imod, kun maa jeg bemærke, at naar man vil sammenlægge et større Jordbrug, end ellers er

tilladt, paa Grund af, at endeel af dette Areal er Parcel til Skovkultur, saa har det hidtil været Brug, at der er blevet forelagt en bestemt Plan, hvorefter dette Areal skulde tilcultiveres til Skov. Naar man nu istedetfor en saadan Bestemmelse i ethvert Tilfælde siger, at det skal tilcultiveres inden 5 Aar, vil man muligens ofte give Vedkommende Udgang til i længere Tid end nødvendigt at benytte et saadant Areal paa anden Maade. Den Tilføielse, som er foreslaaet til § 4, nemlig „eller Parceller“ er aldeles uskadelig; jeg kan, efter hvad jeg tidligere har ytret med Hensyn til § 1, ikke ansee den for at være nødvendig.

Sorensen: Da det har forekommet mig, at saavel Lovudkastets Udtryk „som ere bestemte til Fredsskov“ og Udvalgets Udtryk „som paa lovlig Vis ere bestemte til Fredsskov“; dog ikke ere fuldkommen bestemte, saaledes at det ikke kan mistydes, saa synes det mig bedre, efter mit Forslag at forandre det til: „som ere lovlig udlagte til Fredsskov.“ Man kan ellers tænke sig, det Spørgsmaal: Hvem er det, der har bestemt den Jord til Fredsskov? Er det den, som vil købe den, eller har kjøbt den, eller er isærd med at købe den, eller er det en bestemt Concession, er der gjort Ansøgning derom og er der erholdt Bevilling dertil, stemmende med den gjældende Lovgivning? Nu mener jeg, at i det sidste Tilfælde, hvor det er lovlig approberet at forbedre Udviklingen af et Jordsmøn til Fredsskov, er Paragraphen udstrakt, og jeg har derfor stillet dette Forslag, for at Udtrykkene skulle være saa bestemte som muligt; der kan ellers navnlig med Hensyn til Fæstegodsset, hvor det enten er eller skal overgaae til Selvejeiendom, blive Strid om hvad der er Fredsskov, eller ikke er det; thi det gamle Skovtrat, som stod paa Fæstegjorden fra Udskiftningens Tid, er paa mange Steder ifølge Fæstebrevene hævdet og beskyttet ved Forpligtelse for Fæsterne til at lade det blive Fredsskov; men det har aldrig lovligt været Fredsskov, det har aldrig været udlagt til Fredsskov, det har ikke engang Skovstyds-Hartkorn, det er bleven udlagt til Bondehartkorn af Alger og Eng, og som Bønderne ved Udskiftningen af Fællesskabet meget godt frit kunde have ryddet og drevet i Algerbrug, under deres Hart-